

prowadzącym gospodarstwo rolne, ani samego hurtowego sprzedawcy bydła, wobec czego zakres stosowania odstępstwa przewidzianego w tym przepisie nie może być rozszerzony na pojazdy transportujące żywe zwierzęta bezpośrednio z gospodarstw do miejscowych rzeźni.

(¹) Dz.U. C 221 z 25.6.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 12 lutego 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam — Niderlandy) — Wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydanego przeciwko TC

(Sprawa C-492/18 PPU) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Europejski nakaz aresztowania — Artykuł 12 — Pozostawienie osoby w areszcie — Artykuł 17 — Terminy na podjęcie decyzji o wykonaniu europejskiego nakazu aresztowania — Ustawodawstwo krajowe przewidujące zawieszenie z urzędu środka detencyjnego po 90 dniach od zatrzymania — Wykładnia zgodna — Zawieszenie terminów — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 6 — Prawo do wolności i bezpieczeństwa osobistego — Rozbieżne wykładnie — Jasność i przewidywalność)

(2019/C 131/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strona w postępowaniu głównym

TC

Sentencja

Decyzję ramową Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, który przewiduje ogólny i bezwarunkowy obowiązek zwolnienia osoby poszukiwanej i zatrzymanej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania po upływie terminu 90 dni od jej zatrzymania, w przypadku gdy istnieje bardzo poważne ryzyko ucieczki tej osoby, którego nie można zmniejszyć do dopuszczalnego poziomu poprzez zastosowanie odpowiednich środków.

Artykuł 6 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie orzecznictwu krajowemu pozwalającemu na pozostawienie w areszcie osoby poszukiwanej po upływie terminu 90 dni, na podstawie wykładni tego przepisu krajowego, zgodnie z którą wspomniany termin jest zawieszany w przypadku, gdy wykonujący nakaz organ sądowy postanawia albo skierować do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, albo poczekać na odpowiedź na złożony przez inny wykonujący nakaz organ sądowy wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, albo też odroczyć przyjęcie decyzji o przekazaniu ze względu na to, że w wydającym nakaz państwie członkowskim może istnieć rzeczywiste ryzyko nieludzkich lub poniżających warunków pozbawienia wolności, w zakresie w jakim wykładnia ta nie zapewnia zgodności wspomnianego przepisu krajowego z decyzją ramową 2002/584 i charakteryzuje się rozbieżnościami, które mogą prowadzić do odmiennych okresów pozostawienia w areszcie.

(¹) Dz.U. C 381 z 22.10.2018.